

O SMOLÍČKOVÍ

chaloupce u lesa žil jelen se zlatými spolu s malým Smolíčkem. Každý den chodil na pastvu. Když odcházel, přikazoval Smolíčkovi, aby nikomu

Jednoho dne někdo zaklepal .. dveře a ozvaly se líbezné

„Smolíčku,, otevři ... svou světličku,
jen ... prstíčky tam strčíme,
jen co se,
hned zase

Byly to Smolíček ... neotevřel a jeskyňky s nepořízenou.

Druhý ... ale přišly znovu a prosily ještě líbezněji:

„....., pacholíčku, otevři nám světličku,
jen dva tam strčíme,
jen .. se ohřejeme,
hned půjdeme.“

Smolíček nechtěl, ale bylo mu jeskyněk Pootevřel jim tedy, aby se trošku ohřály. Jeskyňky strčily napřed prstíčky, potom celé a už byly ve světličce. Milého vzaly a utíkaly s ... z chaloupky pryč do lesa.

Smolíček plakal a na jelena:

„Za hory, za, mé zlaté,
kde .. pasou?

Smolíčka, pacholíčka pryč nesou.“

Naštěstí se pásl nedaleko a jak ho zaslechl, cupity přes, přes a už byl u Smolíčka. Jeskyňky se velmi bály. Jak .. zahlédly, pustily a byly ty tam.

Jelen nabral Smolíčka na parohy a donesl ho .. chaloupky. Od té doby už Smolíček nikomu neotevřel.

